

ΓΥΝΑΙΚΑ

*molto espressivo,
tempo libero*

cornò

C Fm B^bm

pp mp p pp mf

C C7

ppp mp mf

Fm Fm[#]7 Fm7 Fm6 B^bm

p ppp f p

C7

pp p ppp

C7

Χό- ρε- ψε πά- νω στο φτε- ρό του καρ- χα-

Fm

B^bm

ρί- α παί- ξε στον ά- νε- μο τη

B^bm

Bdim

a tempo

C7

γλώσ- σα σου και πέρ- να Αλ- λού σε

C7

Fm

Fm#7

λέ- γα- νε Γιου- δήθ ε- δώ Μα- ρί- α

Fm7

Fm6

B^bm

Bdim

a tempo

Το φί- δι σκί- ζε- ται στο βρά- χο με τη

C7

Fine

σμέρ-να

Ἄπο παιδί βιαζόμουνα, μά τώρα πάω καλιά μου.
Μιά τσιμινιέρα μέ ὄρισε στόν κόσμο καί σφυρίζει.
Τό χέρι σου, πού χάιδεψε τά λιγοστά μαλλιά μου,
γιά μιά στιγμή ἄν μέ λύγισε, σήμερα δέ μέ ὀρίζει.

Τό μετζαρόλι ράγισε καί τό τεσσαροχάλι.
Τήν τάβλα πάρε, τζόθενο, νά ξαναπαῖμε ἀρόδο.
Ποιός σκύλας γιός μάς μούτζωσε κι ἔχουμε τέτοιο χάλι,
πού γέροι καί μικρά παιδιά μάς πῆραν στό κορόιδο;

Βαμμένη. Νά σέ φέγγει κόκκινο φανάρι.
Γιομάτη φύκια καί ροδάνθη, ἀμφίβια Μοίρα.
Καθάλαγες ἀσέλωτο μέ δίχως χαλινάρι,
πρώτη φορά, σέ μιά σπηλιά, στήν Ἄλταμίρα.

Σαλτάρει ὁ γλάρος τό δελφίνι νά στραβώσει.
Τί μέ κοιτᾶς; Θά σου θυμίσω ἐγώ πού μ' εἶδες.
Στήν ἄμμο πάνω σ' εἶχα ἀνάστροφα ζαβώσει
τή νύχτα πού θεμέλιωναν τίς Πυραμίδες.

Τό τεῖχος περπατήσαμε μαζί τό Σινικό.
Κοντά σου ναῦτες ἀπ' τήν Οὐρ πρωτόσκαρο ἐβιδῶναν.
Ἄνάμεσα σέ ὀλόγυμνα σπαθιά στό Γρανικό
ἔχυνες λάδι στίς βαθιές πληγές τοῦ Μακεδόνα.

Πράσινο. Ἄφρός, θαλασσινό θαθύ καί θυσσινί.
Γυμνή. Μονάχα ἓνα χρυσό στή μέση σου ζωστήρι.
Τά μάτια σου τά χώριζαν ἑφτά Ἴσημερινοί
μέσ τοῦ Giorgione τό ἀργαστήρι.

Πέτρα θά τοῦριξα καί δέ μέ θέλει τό ποτάμι.
Τί σουφταιζα καί μέ ξυπνάς προτοῦ νά φέξει.
Στερνή νυχτιά τοῦ λιμανιοῦ δέν πάει χαράμι.
Ἄμαρτωλός πού δέ χαρεῖ καί πού δέ φταιζει.

Βαμμένη. Νά σέ φέγγει φῶς ἀρρωστημένο.
Διψᾶς χρυσάφι. Πάρε, ψάξε, μέτρα.
Ἐδῶ κοντά σου, χρόνια ἀσάλευτος νά μένω
ῶς νά μου γίνεις Μοίρα, Θάνατος καί Πέτρα.